

SAMORASTNIŠKI UTRIP

1. APRIL ali DAN ŠALE

Prvi april je znan kot dan norcev, je praznik, ki ga ljudje po vsem svetu praznujejo z izvajanjem šal, potegavščin, zabavnih trikov. Ta dan je poln smeha in sproščenosti, saj ljudje radi ustvarjajo izmišljene novice, smešne situacije, nenavadne šale. Praznovanje 1. aprila je odlična priložnost za povezovanje z drugimi skozi skupno zabavo. Z najboljšimi šalami poskušajo posamezniki prelisičiti svoje prijatelje, sosede, družino, sošolce, sodelavce. Kljub temu je **ZELO POMEMBNO**, da se izogibamo šalam, s katerimi bi koga prizadeli ali užalili. Zato naj bo vedno v ospredju pozitivna in nikakor škodljiva zabava, ki pripomore k ustvarjanju nepozabnih smešnih in precej zanimivih trenutkov.

Fotografiji sta vzeti s spleta.

Predstavljam vam še svoj PRVOAPRILSKI križ-kraž, v katerem so besede, vezane na šale. Poskusite poiskati čim več besed.

P	O	T	E	G	A	V	Š	Č	I	N	A	S	D	E
D	E	R	M	U	I	O	A	S	A	E	R	V	M	M
S	M	A	C	F	R	T	L	A	N	G	V	B	O	N
M	A	E	R	T	Z	Z	A	P	Z	L	B	N	P	O
E	T	Z	U	I	O	T	T	R	A	M	N	M	Š	K
H	P	R	A	S	D	E	U	S	B	N	M	H	U	L
A	S	D	F	G	E	R	V	Š	A	O	J	J	I	Č
K	I	T	Z	A	I	G	R	I	V	O	S	T	K	E
L	A	Ž	M	N	Z	E	R	A	A	O	O	S	L	R
S	P	R	O	Š	Č	E	N	O	S	T	L	T	A	P
P	R	V	I	A	P	R	I	L	M	L	I	Z	S	O
A	P	R	I	L	I	L	I	L	I	L	I	U	D	S
N	A	I	V	N	O	S	T	S	Š	A	T	P	E	M
M	U	T	R	A	C	Š	A	E	T	U	Š	R	R	E
D	O	M	I	Š	L	J	I	J	A	A	S	P	T	H

Prispevek pripravil: Eman Horozović, 7. a

PRVI APRIL – VELIKONOČNI PONEDELJEK

Ožbej Gradišnik, 9. b

Velikonočni ponedeljek je poseben dan, saj na ta dan praznujemo veliko noč, ki ni običajen praznik, ampak čaroben trenutek, ko se prebudita pomlad in upanje. Dan se začne s soncem, ki nežno obsije svet in prebudi naravo iz zimskega spanja. Ptice pojo svoje najljubše pesmi, cvetlice razpirajo svoje barvite cvetove, kar ustvari pravljичno vzdušje.

V domovih so mize obložene s tradicionalnimi jedmi, kot so pirhi in potica. Kjer praznujejo ta praznik, se družina zbere ob skupnih obrokih. Otroci se najbolj veselijo iskanja pirhov in čokoladnih zajčkov, kar ustvari navdušenje in radost v njihovih očeh.

Cerkev je oblečena v cvetje in svečanost. Verniki skupaj praznujejo vstajanje Jezusa Kristusa. Glasba in pesmi napolnijo cerkvene prostore, medtem ko svečeniki razsvetlujejo temo in oznanjajo upanje. To je čas, ko se ljudje zavedajo moči vere in ljubezni, ki prinašata svetlobo v najtemnejše trenutke življenja.

Velika noč je dan, ki prinaša radost, upanje, vero v lepšo prihodnost. To je tudi čas, ko se ljudje zavedajo, da so blagoslovljeni s toplino družine, prijateljev in sorodnikov. Zahvalijo se za vse, kar imajo.

VIR: Prirejeno po spletnih straneh.

VELIKONOČNI KRIŽ-KRAŽ

A	P	S	K	J	P	L	M	V	E	R	A	D	N	O
P	R	A	Z	N	O	V	A	N	J	E	V	U	C	B
I	A	V	B	B	T	E	K	E	R	T	E	H	V	I
R	Z	U	L	M	I	L	S	D	L	M	S	O	E	Č
H	N	P	A	A	C	I	P	M	I	R	E	V	T	A
I	I	A	G	F	A	K	R	B	O	S	L	N	J	J
G	K	N	O	G	P	A	A	I	K	G	J	O	E	I
A	B	J	S	Z	R	N	Z	K	P	F	E	S	S	D
V	N	E	L	E	T	O	B	R	E	D	I	T	A	L
L	S	F	O	R	Z	Č	A	K	R	I	S	T	U	S
M	D	E	V	T	U	A	J	I	C	I	D	A	R	T
C	E	R	K	E	V	P	R	T	U	I	O	L	Č	A
P	R	A	Z	N	I	Č	N	A	M	I	Z	A	M	U
C	E	R	K	V	E	N	I	O	B	I	S	K	I	C
Č	O	K	O	L	A	D	N	I	Z	A	J	Č	K	I

Poskusite poiskati čim več besed, vezanih na ta praznik.

Prispevek pripravil: Eman Horozović, 7. a

Ožbi Slatinšek, 8. b

Matej Krivograd

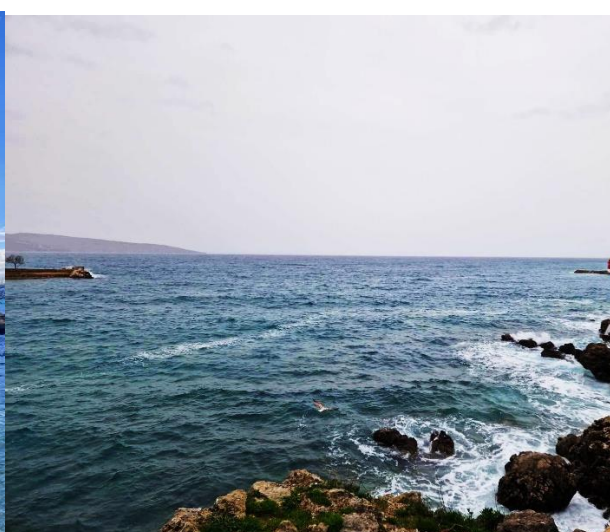
**ŠOLSKO INTERESNO TEKMOVANJE S PODROČJA SLOVENŠČINE
ZA CANKARJEVO PRIZNANJE (3. 4. 2024)**

Otok KRK v pomladnem času

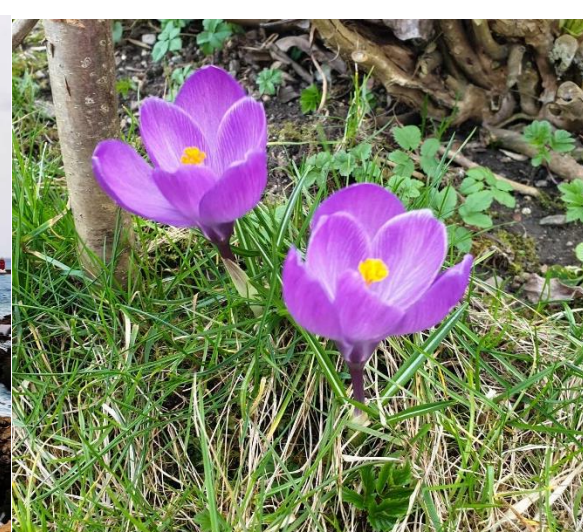
Vita Cesar, 9. a

Velikonočni vikend na KRKU

Hana Gerdej, 9. b

Krokusi na našem vrtu

Tjaša Večko, 9. a

Ogled VOJAŠNICE v Mariboru (3. april 2024)

Bili smo v vojašnici Rudolfa Maistra v Mariboru, kjer so nam predstavili opremo vojaka na terenu, lahko smo jo tudi poskusili. Peljali so nas v muzej orožja ter nas zapeljali par krogov z oklepnim vozilom. Imeli smo se zelo lepo.

Voranc Ogris, 9. a

Tine Kamnik, 8. b

SLOVENSKA VOJSKA
SLOVENIAN ARMED FORCES

VOJAŠKI MUZEJ
»ZA SPOMIN IN OPOMIN«
»TO REMEMBER AND REMIND«

PROTILETALSKI AVTOMATSKI TOP
BOFORS 40 MM

Masa: 2400 kg (top) 2300 kg (podvozje)	Dolžina cevi: 2,8 m	Hitrost streljanja: 300 projektilov/min
Mere (dolžina, širina, višina): 6,27 x 1,7 x 2,1 m	Kaliber: 40 mm	Največji doomet: 12.500 m
	Hitrost izstrelka: 1025 m/s	Država izvora: Švedska

Protiletalski avtomatski top Bofors 40 mm L/70 je zasnoval švedski Bofors v drugi polovici štiridesetih let prejšnjega stoletja kot nadomestilo za slavni top L/60. Poleg daljše cevi se je od predhodnika razlikoval tudi po uporabi streliva 40 x 365R in s precej večjim dometom in hitrostjo streljanja. Leta 1953 je bil sprejet kot standardni protiletalski top zveze NATO. Danes ga uporablja preko 40 vojsk po svetu ne le kot protiletalski ampak tudi kot osnovni večnamenski top v vlečnih izvedenkah ali nameščen na številne tipe vozil in ladje.

V sedemdesetih letih 20. stoletja je licenco za njegovo proizvodnjo kupila tudi SFRJ (top je izdelovala Zastava iz Kragujevca, strelivo pa Sloboda Čačak), ki ga je proizvajala v modernizirani verziji M12. Top je dobil dnevno/nočni elektrooptični namerilni sistem z laserskim daljinomerom in balističnim računalnikom »BOFI«, namerilni sistem z laserskim daljinomerom in balističnim računalnikom »BOFI«, namerilni sistem z laserskim daljinomerom in balističnim računalnikom »BOFI«, namerilni sistem z laserskim daljinomerom in balističnim računalnikom »BOFI«, namerilni sistem z laserskim daljinomerom in balističnim računalnikom »BOFI«, namerilni sistem z laserskim daljinomerom in balističnim računalnikom »BOFI«, namerilni sistem z laserskim daljinomerom in balističnim računalnikom »BOFI«.

Protiletalski top je del zbirke Vojaškega muzeja Slovenske vojske.

Renata Podjaveršek, specialna pedagoginja

Renata Podjaveršek, specialna pedagoginja

REGIJSKO TEKMOVANJE V ZNANJU IZ MATEMATIKE (4. 4. 2024)

VELIKA PLANINA – lep družinski izlet

Lena Merkač, 8. b

Amadej Kotnik Jauk, 8. a

**NARAVOSLOVNI DAN (7.–9. razred) – VARUJMO NAŠE OKOLJE
(4. 4. 2024)**

7. razred

Nejc Peršak, 7. b

8. razred

Elhame Bajrami, 8. a

Tine Kamnik, 8. b

9. razred

Ožbej Gradišnik, 9. b

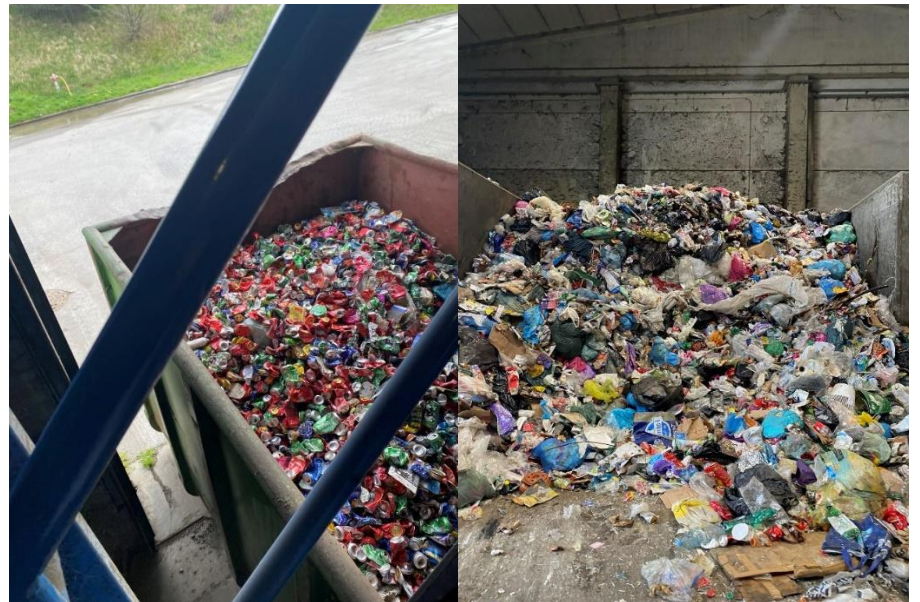
OSVEŠČANJE mladih, da varujemo naše okolje in da pazimo, kako ločujemo odpadke. Vsak razred je šel svojo pot.

7. razred – ČISTILNA NAPRAVA

Ogledali smo si čistilno napravo v Dobrijah, gledali film Žejni svet ter imeli vaje v interaktivni učilnici.

Eman Horozović, 7. a

9. razred

Ožbej Gradišnik, 9. b

Vanja Benko, učiteljica

8. razred – LOG

9. r. – KOCEROD (MISLINJSKA DOBRAVA)

MEDNARODNI DAN ŠPORTA ZA RAZVOJ IN MIR

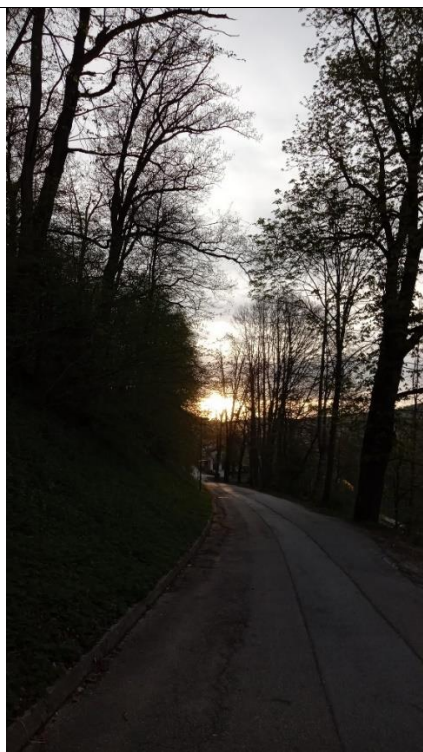
Mednarodni dan športa za razvoj in mir, ki ga praznujemo 6. aprila, izpostavlja ključno vlogo športa pri gradnji mirnejšega ter trajnostnega sveta. Ta poseben dan nam omogoča, da premislimo o moči športa kot orodja ZA SPODBUJANJE MEDKULTURNEGA RAZUMEVANJA, MIRU, VKLJUČENOSTI ter DRUŽBENE POVEZANOSTI. Šport ima izjemno moč, da ljudi združuje preko raznolikosti, ne glede na njihovo poreklo, vero ali druge razlike. Pomembno prispeva k uresničevanju ciljev trajnostnega razvoja, kot so boj proti revščini, izobraževanje, enakost spolov in splošno zdravje.

MEDNARODNI DAN ŠPORTA ZA RAZVOJ IN MIR je bil ustanovljen leta 2013, ko je Generalna skupščina Združenih narodov sprejela resolucijo, s katero je določila 6. april za ta pomemben praznik.

FOTOGRAFIJE so vzete s spleta.

Prispevek pripravil: Eman Horozović, 7. a

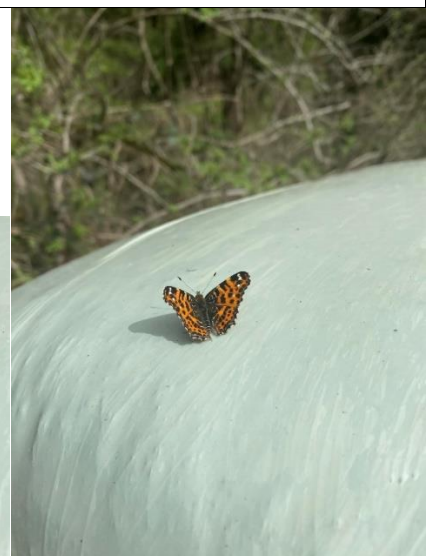

DREVORED

Olta Hoti, 8. a

Elhame Bajrami, 8. a

Ožbej Gradišnik, 9. b

Klemen Mlinar, 8. a

SVETOVNI DAN ZDRAVJA - 7. april

Svetovni dan zdravja je pomemben praznik, ki ga praznujemo vsako leto 7. aprila. To je dan, ko se po vsem svetu spomnimo, kako pomembno je biti zdrav in skrbeti za zdravje. Praznik je nastal že davnega leta 1948, ko je bila ustanovljena Svetovna zdravstvena organizacija WHO in od takrat je postal simbol enotnosti in skupnih prizadevanj za boljše zdravje ljudi po vsem svetu.

Vsako leto ima SVETOVNI DAN ZDRAVJA drugačno temo, ki nas spodbuja k razmišljanju o različnih vidikih zdravja. Lahko se osredotoča na preprečevanje bolezni, pomen zdrave prehrane, pomembnost telesne aktivnosti ali skrb za duševno zdravje. To je priložnost, da se naučimo nekaj novega o tem, kako ohranjati svoje telo zdravo.

Poleg ozaveščanja o zdravju je to tudi čas, ko se zahvalimo zdravstvenim delavcem, ki vsak dan skrbijo za nas. To so zdravniki, medicinske sestre, farmacevti in še mnogi, ki nam pomagajo, če zbolimo ali potrebujemo kakšno zdravstveno oskrbo. S svojim delom so pravi junaki in jim moramo biti neizmerno hvaležni.

Na ta dan se moramo spomniti tudi na tiste, ki na žalost nimajo dostopa do osnovnih zdravstvenih potreb. Pomembno je, da si prizadevamo za enak dostop do zdravstvene oskrbe za vse ljudi na svetu, ne glede na njihov položaj ali kraj bivanja. Moramo jim pomagati, nekateri ne morejo vstati iz svoje postelje, nekomu je slabo, nimajo zdravil ...Kaj ni to žalostno?

Torej, SVETOVNI DAN ZDRAVJA nas spodbuja, da se zavzamemo za zdravo in pravično družbo, v kateri ima vsakdo možnost živeti polno in zdravo življenje. KAJ MENITE, ALI BI MORAL SVETOVNI DAN ZDRAVJA PREJETI VEČJO POZORNOST LJUDI?

Ker se mi zdi ta dan zelo pomemben, nisem mogel mimo tega, da spet poskusite poiskati besede, ki so tokrat vezane na ZDRAVSTVENI KRIŽ-KRAŽ. V njem je veliko zdravih besed (zdravje, spodbujanje, zdravnik, medicinska sestra, medicinski brat, farmacevt, bolnik, bolezn, aktivnost, ozaveščanje, svet, negovanje, bolnišnica, zdravstveni dom, lekarna, pomoč, strokovnjaki, znanje, svetovanje, nasvet, zdravljenje, medicina, cepivo, solidarnost).

M	E	D	I	C	I	N	S	K	A	S	E	S	T	R	A
E	S	V	E	T	S	P	O	D	B	U	J	A	N	J	E
Z	D	R	A	V	J	E	R	N	A	S	V	E	T	P	O
Z	D	R	A	V	S	T	V	E	N	I	D	O	M	O	Z
D	A	R	O	V	A	N	J	E	I	K	Č	Z	I	M	A
Z	D	R	A	V	L	J	E	N	J	E	Đ	S	A	O	V
S	O	L	I	D	A	R	N	O	S	T	Y	N	A	Č	E
V	A	G	H	Z	U	F	A	R	M	A	C	E	V	T	Š
S	Š	E	C	E	P	I	V	O	I	K	E	G	Z	P	Č
S	T	R	O	K	O	V	N	J	A	K	I	O	N	L	A
Y	A	Z	D	R	A	V	N	I	K	K	G	V	A	E	N
B	O	L	N	I	Š	N	I	C	A	I	B	A	N	K	J
E	J	N	A	V	O	T	E	V	S	N	C	N	J	A	E
M	E	D	I	C	I	N	A	Ž	W	L	M	J	E	R	L
A	K	T	I	V	N	O	S	T	B	O	L	E	Z	N	I
M	E	D	I	C	I	N	S	K	I	B	R	A	T	A	S

Fotografije so vzete s spleta.
Prispevek pripravil: Eman Horzović, 7. a

POPOLDANSKE GOVORILNE URE (8. 4. 2024)

**KULTURNI DAN, 9. 4. 2024 – NA LUNO (Narodni dom v Mežici)
6.–9. razred**

Igrala sta Tomaž Lapajne Dekleva in David Dolamič v okviru Društva za razvoj gledališča v izobraževanju Ljubljana.

Učencem je bila predstava Na Luno všeč.

Povedali so, da je bilo na začetku otročje, zanimiva jim je bila pantomima.

Učenci 6. razreda so se v igro vživeli, saj so jih različni zvočni, svetlobni in dimni efekti zelo pritegnili.

Dobro je bila odigrana vloga astronavta.

Sama predstava je bila poučna.

Ponovili smo določeno snov, se kaj novega naučili tudi o astronomiji, fiziki, naravoslovju, zgodovini in geografiji.

Predstava je bila razdeljena na tri dele. Prvi del je govoril o legendi, drugi o raziskovanju in zadnji o pristanku na Luni.

Imeli so tri luči (oranžno, rdečo in modro), ki so spuščale različne zvočne efekte.

Všeč nam je bilo, da smo lahko na nek način sodelovali v predstavi.

Zapisali učenci izbirnih predmetov ŠNO in VZGOJA ZA MEDIJE.

Nejc Peršak, 7. b

**12. 4. 2024 – Naši fantje odbojkarji so postali državni prvaki.
Ponosni smo nanje in jim čestitamo.**

DELOVNI VIKEND ZA NADARJENE UČENCE

V petek, 12. 4., in v soboto, 13. 4., smo z nadarjenimi učenci preživeli zanimiv delovni vikend. Ob 11.00 smo se z avtobusom odpravili v Tehnopark Celje, kjer smo se zelo zabavali. Izvedeli smo veliko o soncu, spoznali tri robote (Barbaro, Lili in Evo), preizkusili smo se v vožnji z invalidskim vozičkom, spoznali smo tudi, kako je biti slep. Nato smo si ogledali tudi festival robotike. Po zanimivem in poučnem izletu smo se odpravili nazaj v šolo, kjer smo se igrali igro activity, si ogledali film ter pojedli pico. Za tem smo si pripravili ležišča in se odpravili spat. Naslednje jutro smo dan začeli z jutranjo telovadbo, kasneje smo pozajtrkovali ter se zopet igrali zanimivo družabno igro. Preizkusili smo se tudi v sobi pobega na temo Prežihovega Voranca. Razdelili smo se v tri skupine in vsi smo se odlično odrezali. Po jutranji malici smo se odpravili domov. Delovnega vikenda se je udeležilo 12 učencev, vsem je bil delovni vikend zelo všeč in bi ga vsekakor še kdaj ponovili.

Zana Modrej, 7. b

Fotografije so iz arhiva Renate Podjaveršek, specialne pedagoginje.

Oglejte si filmček, ki je nastal z združitvijo dveh projektov (**PODARI TRENUTEK IN PISANJE Z ROKO**). Hvala vsem za pripravljenost k sodelovanju. V užitek mi je bilo narediti obhod po šoli in občudovati, kaj vse ste/smo ustvarjali.

Povezava: <https://www.youtube.com/watch?v=FOCfX-Ipnqs>.

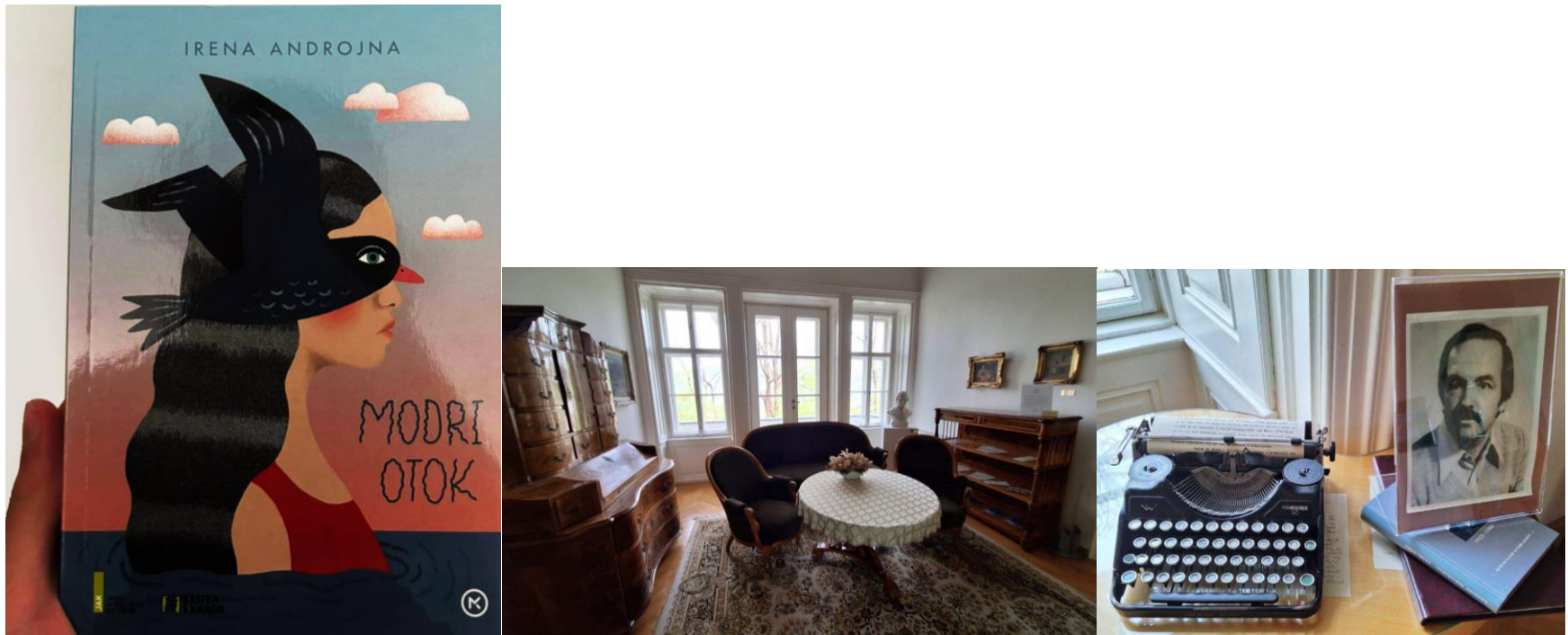
Uživajte ob ogledu.

Mateja Čebulj, učiteljica

KULTURNI DAN (7. razred) – RASTEM S KNJIGO (15. 4. 2024)

Dopoldanski čas smo preživel v KOK na Ravnah, kjer smo imeli kulturni dan, povezan z branjem in knjigami. Vsak sedmošolec je letos v akciji **Rastem s knjigo** dobil za darilo mladinsko delo Irena Androjne Modri otok.

Glavni namen projekta je motivirati mlade za branje leposlovja, predvsem za branje slovenskega leposlovja.

V KOK smo si ogledali prostore in spominske sobe (tudi kak skriti kotiček). GLAVNE TEME so bile: zgodovina knjižnice, vrste knjižnic, zanimivosti v zvezi z branjem in različnimi izdajami knjig. Zadnjo uro smo izdelovali stripe. Ta dan se nam je zdel zanimiv in bi ga z veseljem še kdaj ponovili.

Eman Horozović, 7. a

Emin Muratović in Nejc Peršak, 7. b

ZDRAVSTVENA VZGOJA (8. razred) – Medosebni odnosi (18. 4.)

MOJA RODNA DOMOVINA

VODA – VESELJE in SOLZE

Prižgali smo iskrico upanja za naš lepši jutri

Sem devetošolec in ponosen na to, da živim v samostojni in neodvisni Republiki Sloveniji. Neizmerno sem hvaležen vsakemu posamezniku, ki se je v 10-dnevni vojni proti JLA boril za vsak centimeter domače zemlje in svojim zanamcem od 7. julija 1991 zagotovil samostojnost v novi državi.

Moj domači kraj so Ravne na Koroškem, je Mežiška dolina, Koroška, ki leži na severu naše domovine, kjer so po prvi svetovni vojni potekali številni spopadi za severno ozemlje Slovenije. Franju Malgaju in njegovim borcem je uspelo osvoboditi Mežiško dolino izpod avstrijskih rok. Prav tako so se pri nas zaključili zadnji boji druge svetovne vojne, ki so se odvijali na Poljani 15. maja 1945, in boji za osamosvojitve Slovenije na Holmcu 1991. Tukaj so živeli moji predniki, danes živim tu tudi jaz s starši in sestro, sorodniki, prijatelji. Svoje odnose gradimo na razumevanju, povezovanju, sodelovanju, sobivanju, sožitju, solidarnosti, spoštovanju v družini in skupnosti. Že od Trubarja dalje nas druži skupni jezik, v našem okolju koroško narečje, ki ga skušamo ohranjati iz generacije v generacijo. Po svojih najboljših močeh znamo skrbeti za kulturno in naravno dediščino. Koroška je znana po Najevski lipi, kjer se vsako leto ob dnevu državnosti na slovesnosti zberejo politiki in državljani z vseh koncev Slovenije. Kdo ne pozna zgodovinske pripovedke o Kralju Matjažu, ki spi v votlini pod našo goro Peco? Imamo najvišje ležečo cerkvico na Uršlji gori in najvišje ležečo kmetijo na Slovenskem pri Bukovniku pod Raduho, v bližini je tudi sakralni spomenik črne Marije (je ena redkih v Evropi) v cerkvi sv. Ane v Koprivni. Blizu državne meje z Avstrijo izvira Meža, ki si je utrla strugo po ozki dolini in nas osrečuje (sicer pa je v zgodovini že tudi pokazala svoje zobe).

Naša država je majhna, a ima kljub temu ogromno bogastva (gore, gozdove, rudnike, morje ... pridne, delovne in pametne ljudi). Vse to so omenjali že Valvasor v Slavi vojvodine Kranjske, razsvetljenec Valentin Vodnik v pesmi Dramilo, Prešeren pa je v sedmi kitici Zdravljice, ki je bila leta 1990 izbrana za slovensko himno, že v času romantike izpostavil enakopravnost narodov, prijateljstvo in bratstvo. Vse Slovence poleg himne in slovenskega jezika družita državna zastava ter državni grb (le-ta predstavlja nebo, morje in najvišjo goro Triglav). V občinskem grbu Raven na Koroškem pa imamo lipo, ki je simbol slovenstva. S tem lepo zaokrožujemo skrb za ohranjanje dediščine.

Voda – nepogrešljiva, neizmerno bogata ter osnovna sestavina vseh živih organizmov na svetu. Brez nje si življenja ne predstavljam. Njeno pomanjkanje ali izobilje lahko povzroči resne probleme, in sicer vse od naravnih do gospodarskih in posledično do družbenih katastrof. Brez nje bi bil naš planet pust in nerodoviten. Rože bi ovene, živali bi poginile od žeje, ljudje bi si izmenjavali kri za vodo. Vsakdanje opravke: kot so umivanje, pitje, kuhanje, čiščenje, zalivanje ... bi bilo brez vode enostavno nemogoče. Zato moramo na to dobrino skrbno paziti in z njo odgovorno ravnati. Reke, jezera, morja in oceani so poleg domačega habitata številnim vrstam živali eni glavnih regulatorjev temperature, ki vpliva na globalno segrevanje in učinek tople grede, je glavni sestavni del vodnega kroga ter skrbi za število padavin, ter vpliva na podnebje, ki jih pogosto ustvarjajo morski tokovi. Ti se vijejo okoli Zemlje, morski organizmi pa s pomočjo fotosinteze ustvarjajo kisik. Rečemo, da voda prinaša srečo in radost v družbo in naravo, da je eden najpomembnejših dejavnikov vsakdanjega življenja. Ne smemo pozabiti na poletne dni. Ko nam je vroče, skočimo v kakšno jezero ali reko, da se ohladimo, ali gremo na počitnice na morje (plavamo, se potapljam, deskamo ...). Pozimi uživamo v različnih aktivnostih na snegu in ledu (smučanje, drsanje, bordanje, plezanje po ledenikih ...). Je pa voda tudi zelo pomembna za naše dobro počutje – zdravje, za varnost na kemijski ravni in v vsakdanjiku. Sam se z njo srečujem na številnih poteh v življenju, vse od vode v kozarcu, do plavanja in potapljanja v termalni ali morski vodi.

Voda je tudi osnova za gašenje in krotenje ognja. V te namene so jo uporabljali že v prazgodovini, danes pa je glavno sredstvo gasilcev, ki nas ščitijo pred razbesnelimi plameni v primeru nesreč. Na žalost torej ne prinaša samo bogastva in dobrote. To je daleč od resnice. Njeno prekomerno izobilje prinese različne probleme. Te smo v Sloveniji nazadnje doživeli avgusta 2023, ko so poplave najbolj opustošile Dravsko, Mežiško in Savinjsko dolino. Voda nam je podirala in odnašala mostove, rodovitno prst, hiše ter nevarne kemikalije, odplake in strupene kovine. Bili smo brez nje, morali smo jo prekuhavati, nismo mogli oprati svojega perila, pri osebni higieni smo morali enako paziti na porabo. Iz lastne izkušnje naj povem, da je bilo zelo hudo. Tolažil sem se z mislijo, da je drugod še huje in da smo v delu mesta, kjer živim, imeli veliko srečo in ostali na suhem.

Na Koroškem so se prebudili hudourniški potoki, ki niso nikomur prizanesli. Običajne prijazne vode so se razbesnele. Konkretno največjo škodo je utrpela Črna na Koroškem z okolico, prav tako desni breg reke Meže v Mežici, večji del v okolici centra Prevalj je zalila reka, hiše so bile napolnjene tudi s podtalnico. Na žalost je odneslo stanovanjsko hišo in mnoge spodkopalo, da niso več primerne za bivanje. Podobno je bilo v centru Raven, vse je bilo v blatu in vodi, ostali smo brez kulturnega centra. Ljudje so v tistih tragičnih trenutkih stopili skupaj, nesebično pomagali drug drugemu z delom, s hrano, z orodjem, besedo – dobrimi deli, kar so pač premogli. Tudi manjša in večja podjetja so utrpela ogromno materialno škodo. Še danes se poznajo posledice, a moramo živeti dalje.

Teh trenutkov in dni ne bom nikoli pozabil. Cela dolina in država je bila eno, dihali smo drug z drugim, združili smo se, izkazali solidarnost, sočutje ... Vsi v naši družini smo pomagali čistiti in urediti opustošeno okolico. Te poplave lahko metaforično primerjamo s solzami žalosti, saj so povzročile stisko ljudem in živalim, ki so izgubljali domove in naravne habitate, danes pa jih kljub pomoči države, požrtvovalnih gasilcev in vojske ter EU staremu življenju ne morejo vrniti, ker je še vedno premalo denarnih sredstev. Država je sicer uvedla solidarnostni prispevek, a se ni najbolje izšel. Premnogi še čakajo, da se njihove življenjske razmere ustalijo, a grenak priokus in strah pred naravnimi katastrofami bo ostal v vsakomer od nas. Na lastni koži smo okusili, kako hitro se življenje obrne na glavo, da le gledamo in strmimo, kako smo nemočni proti naravi. Voda je osnovni gradnik življenja, z njo bi morali ravnati spoštljivo in odgovorno, drugače bomo kaj kmalu spet občutili base matere narave.

Vem, da so 'apokalipse' del našega življenja. S skupnim znanjem in z negovanjem pravih vrednot, usmerjenih k solidarnosti, vzpostavljanju miru, z ljubeznijo do doma, domovine in svojega jezika, kulture, dediščine ... plemenitimo življenje in sobivanje. Zavedam se, da sem le del skupnosti, a mislim, da lahko s svojimi dejanji in osveščenostjo vplivam na ljudi okoli sebe ter s tem pripomorem k boljši prihodnosti človeštva na Zemlji. Naj se v slehernem posamezniku prižge iskrica upanja ...

Voranc Ogris, 9. razred

Voranc, iskrene čestitke za nagrado – MEDALJO.

Ožbi Slatinšek, 8. b

22. APRIL – DAN ZEMLJE

Naj vas ob tem prazniku letos razveselimo z našimi lepimi pogledi po naravi.

Ožbej Gradišnik, 9. b

Lara Veronik, 9. b

Eman Horozović, 7. a

Naši lepi pogledi po naravi

Nika Gostenčnik, 8. b

Elhame Bajrami, 8. a

Tjaša Večko, 9. a

Nejc Peršak, 7. b

Vita Cesar, 9. a

Voranc Ogris, 9. a

Ožbej Gradišnik, 9. b

**Gradec (23. 4.) – ekskurzija učencev, ki obiskujejo izbirne predmete
GLEDALIŠKI KLUB, NEMŠČINA in ANSAMBELSKA IGRA.**

Šli smo na izlet v Gradec. Najprej smo obiskali čokoladnico, ki jo vodi družina Zotter. Ogledali smo si tudi filmček o nastanku čokolade ter o pridelavi kakava, nato pa smo lahko poskusili ogromno različnih čokolad (imajo jih več kot 300). Vse so bile zelo dobre. Potem smo si ogledali mestno jedro in znamenitosti mesta. Potovanje smo zaključili z malico v McDonaldsu.

Eva Kelaidis, 7. a

POT LJUBEZNI

Nejc Peršak, 7. b

OSAMELEC

Klemen Mlinar, 8. a

Voranc in Nana Ogris sta sodelovala na **osrednji slovesnosti občin Mežiške doline ob državnem prazniku – dnevni upora proti okupatorju.**

Letošnja prireditev je potekala **v četrtek, 25. aprila 2024, ob 18. uri, v prostorih Koroške osrednje knjižnice dr. Franca Sušnika na Ravnah na Koroškem.**

Fotografirala: Vanja Benko, učiteljica

Voranc je prebral odlomek svojega razmišljanja iz nagrajenega spisa, kar je bilo v njem vezano na domovino, vojno in svobodo, za prireditev pa je dodal anekdoto, ki mu jo je povedala babica. Vmes je Nana recitirala Maistrovo in Borovo pesem.

ANEKDOTA

Bica mi je povedala zgodbo o Nelki, moji prababici, ki je bila kurirka v partizanskih četah. Prenašala je pisma, čeprav je bila stara slabih 15 let. Nekega zimskega dne, ko so se skrivali na kmetiji, so bili izdani. Imela je srečo in pravočasno pobegnila, ostale pa so Nemci pobili. Enkrat pa je na svoji odgovorni poti nenadoma zagledala Nemce, ki so se ji približevali. Hitro je strgala pismo in ga pojedla.

Nenavadno premikanje po avtomobilu

Elhame Bajrami, 8. a

Polžja pot po mehkem terenu

Ožbej Gradišnik, 9. b

LEPE PRAZNIČNE IN POČITNIŠKE DNI VAM ŽELIMO.

Zbrala, uredila in oblikovala: Vanja Benko, učiteljica